

उन्निद्र (उद् + निद्रा) adj. f. *schlaflos, wach*: शय्याप्राप्तविवर्तने-
विगमयत्युन्निद्र एव तपाः ÇĀk. 132. MEgh. 86. übertr. auf Blumen: ge-
öffnet TRIK. 2, 4, 3. H. 1129. auf den Mond: am Himmel wachend, schei-
nend: उन्निद्रचन्द्राः तपाः PRAB. 19, 13. उन्निद्रता Enthaltung vom Schlaf
Cit. beim Sch. zu ÇĀk. 20, 9.

उन्नी (von नी mit उद्) adj. in die Höhe bringend P. 6, 4, 82, Sch.

उन्नीय (wie eben) adj. ved. P. 3, 1, 123.

उन्नेतर (wie eben) m. Ausschöpfer; der Priester, welcher den Soma
in die Becher giesst, VS. 6, 2. AIT. BR. 7, 1. अथाहोन्नेतारमामृज घ्राणा इ-
ति तानाधवनीये वामस्रति चमसे वा ÇAT. BR. 4, 3, 5, 18. 4, 22. संस्रवानान-
यत्युन्नेता चमसेन वोदधनेन वा 5, 21. 4, 3, 17. 3, 8. PAÑĀV. BR. in Ind.
St. 1, 35. KĀTJ. ÇR. 7, 1, 6. 9, 2, 1. 5, 31. 7, 4. ĀÇV. ÇR. 6, 12. उन्नेतैरानुस्र-
यत्युन्नेतहोत्रो न्योन्नेतर्वस्वो अयुत्रया न इत्युन्नीयमाना जपति 13. HARIV.
LANGL. II, 297; der gedr. Text 11363: मुनेतर.

उन्नेत्र (wie eben) n. die Verrichtung des Unnetar KĀTJ. ÇR. 24, 4, 46.
— Vgl. औन्नेत्र.

उन्नेय (wie eben) adj. zu folgern, nach der Analogie zu bilden AK. 2,
1, 11. 3, 6, 44.

उन्मज्जन (von मज्ज् mit उद्) m. N. pr. eines Begleiters von Çiva Vjāpi
zu H. 210. HARIV. LANGL. I, 513. — Vgl. मज्जन.

उन्मत्त 1) adj. s. u. मद् mit उद्. — 2) m. a) Stechapfel AK. 2, 4, 2,
58. TRIK. 3, 3, 151. H. an. 3, 254. MED. t. 101. Hār. 107. Suçr. 2, 363, 18.
— b) N. eines andern Baumes, Pterospermum acerifolium Willd., H.
an. MED. — c) N. pr. eines Rakshas R. 6, 75, 6, 10.

उन्मत्तक (von उन्मत्त) adj. toll JĀĒN. 2, 140.

उन्मत्तकीर्ति (उं + की०) m. ein Bein. Çiva's Çiv.

उन्मत्तगङ्गा (उं + गङ्गा) n. N. pr. einer Localität (wo die Gaṅgā tobt)
P. 2, 1, 21, Sch.

उन्मत्तप्रलपितं (उं + प्र०) adj. im trunkenen oder tollen Zustande
geredet P. 6, 2, 149, Sch.

उन्मत्तवेश, ०वेष (उं + वे० Kleidung) m. ein Bein. Çiva's H. ç. 43.

उन्मत्तावति (उं + अ०) m. N. pr. eines Fürsten RĀĒA-TAR. 5, 413.

उन्मथन (von मथ् mit उद्) n. 1) das Schütteln Suçr. 1, 25, 17. 2, 541,
19. — 2) das Abschessen, Herunterschessen: ध्वजस्य R. 6, 91, 13. अन्यो-
ऽन्यसूतोन्मथनात् RAGH. 7, 49.

उन्मद् (von मद् mit उद्) adj. trunken, toll, ausgelassen AK. 3, 1, 23.
सुरारि DEV. 4, 22. यातुधानतरूणी PRAB. 3, 12. तव पुत्रेण यौवनोन्मदेनाहं
ताडितः PAÑĀT. 176, 1. von Vögeln RAGH. 2, 9, 16, 54.

उन्मदन (उद् + म०) adj. f. *bei dem der Liebesgott hervorgetreten
ist, von Liebe entbrannt* KUMĀRAS. 5, 55.

उन्मदिष्ठ (von मद् mit उद्) adj. = उन्मद् P. 3, 2, 136. VOP. 26, 142.
AK. 3, 1, 23. H. 429.

उन्मनस् (उद् + म०) adj. aufgeregt, verwirrt, उत्क P. 5, 2, 80. AK. 3,
1, 8. H. 436. RAGH. 11, 22. KATHĀS. 7, 8. 15, 75. 24, 58.

उन्मनस्का adj. dass. MĀĀN. 76, 4. उन्मनस्का f. nom. abstr. ÇĀk. CH. 95, 3.

उन्मनाय (von उन्मनस्), उन्मनायते in Aufregung gerathen gaṇa भृशा-
दि zu P. 3, 1, 12. उदमनाय DAÇAK. 63, 7.

उन्मनी (von उन्मनस्) in Verbindung mit अस् und भू dass., mit कर्

in Aufregung versetzen, verwirren: उन्मनीस्यात्, उन्मनीभवति, उन्म-
नीकरोति P. 5, 4, 51, Sch. अयमनयातिशयपीतया मदिरया ह्रमुन्मनीकृ-
तस्तपस्वी PRAB. 62, 3.

उन्मन्थ (von मन्थ् mit उद्) m. 1) Tödtung AK. 2, 8, 84. H. 371. — 2)
eine Krankheit des äussern Ohrs Suçr. 2, 149, 10. उन्मन्थक 20. — Vgl.
उन्माथ.

उन्मयूख (उद् + म०) adj. strahlend, glänzend: इन्द्रनील RAGH. 16, 69.

उन्मर्दन (von मर्द् mit उद्) n. 1) das Abreiben, Einreiben Suçr. 2, 33, 13.
487, 13. KĀTJ. ÇR. 8, 9, 28. — 2) Wohlriechendes zum Einreiben: परमो वा
एषो गन्धो यत्सर्वसुरभ्युन्मर्दनम् ÇAT. BR. 12, 8, 2, 16. KĀTJ. ÇR. 19, 4, 18.
उन्मर्दनमनुलेपनमाञ्जनम् ĀÇV. GRHJ. 3, 8.

उन्मौ (मा mit उद्) f. Maass VS. 15, 65.

उन्माथ (von मथ् mit उद्) 1) adj. umbringend, tödtend, घातक H. an.
3, 317. MED. th. 16. — 2) m. a) das Erschüttern: अमो महाणानां क इव
भुवनोन्माथविधिषु PRAB. 8, 5. — b) Tödtung H. an. MED. — c) Falle
AK. 2, 10, 27. TRIK. 3, 3, 196. H. 932. H. an. MED. — Vgl. उन्मन्थ.

उन्मायिन् (wie eben) adj. erschütternd: चित्तोन्मायिन् PRAB. 41, 2.

उन्माद (von मद् mit उद्) m. Geistesverwirrung, Tollheit AK. 1, 1, 3,
26. H. 320. 429. SĀH. D. 70, 11. MBH. 3, 11309. R. 5, 31, 40. 41. Suçr. 1,
2, 10. उन्मादप्रतिषेधश्च भूतविद्या निरुच्यते 11, 18. 111, 3. 2, 178, 1. 419, 4.
541, 10. 20. BHARTR. 1, 73. उन्मादो मातृदोषेण KĀN. 48. कन्यां तां हृदयो-
न्मादकारिणीम् KATHĀS. 15, 44. मानोन्मादं तु यो व्रजेत् PAÑĀT. I, 265. भू-
तोन्माद durch Dämonen hervorgebracht, देवोन्माद durch die Götter
WIS. 279. fgg. उन्मत्तको वातिकपैतिकक्षैष्मिकसंनिपातिकयकृत्वेशलक्ष-
णैरुन्मादिरभिभूतः MIT. 224, 9. सोन्माद geistesverwirrt, toll R. 2, 91, 43. 5,
5, 28. VIKR. 54, 4. f. *अ* MBH. 14, 2009. कृतोन्माद sich toll anstellend
VID. 182. Nach NĪLAK. zu AK. ist उन्माद auch adj. = सोन्माद ÇKDn.
— Vgl. उन्मद्.

उन्मादन (von मद् im caus. mit उद्) m. (toll machend) N. eines von
den fünf Pfeilen des Liebesgottes TRIK. 1, 1, 40. VET. 7, 3.

उन्मादवत् (von उन्माद) adj. geistesverwirrt, toll AK. 2, 6, 9, 11.

उन्मादिन् (von मद् mit उद्) adj. dass.; davon f. ०नी N. pr. einer Kö-
nigstochter KATHĀS. 15, 65.

उन्माडुक (wie eben) adj. trunkliebend TS. 2, 5, 1, 7.

उन्मान (von मा mit उद्) n. Maass, Werth COLEBR. Alg. 139. 208. उ-
र्धमानं किलोन्मानम् P. 5, 1, 19. KĀR. TRIK. 3, 3, 126. शर्तोन्मानो वै यज्ञः
ÇAT. BR. 12, 7, 2, 13. पलोन्मान Suçr. 2, 69, 16.

उन्मार्ग (उद् + मार्ग) m. Abweg: मदेन्मत्तस्य भूपस्य कुञ्जरस्य च गच्छ-
तः । उन्मार्गे वाच्यतो याति महामात्राः समीपगाः ॥ PAÑĀT. I, 177. उन्मा-
र्गमन Suçr. 2, 353, 20. ०गामिन् MBH. 14, 1187. HIT. PR. 40. 4, 12. ०यात
IV, 16. ०वृत्ति KATHĀS. 22, 239. ०वर्तिन् RĀĒA-TAR. 5, 209.

उन्मार्गिन् (von उन्मार्ग) adj. abseits gehend, einen Ausweg nehmend;
von Wunden Suçr. 1, 83, 19. 92, 17. 2, 7, 14. von einer Fistel 1, 265, 6.

उन्मार्जन (von मर्ज् mit उद्) adj. verwischend PRAB. 81, 10.

उन्मिति (von मा mit उद्) f. Maass, Werth COLEBR. Alg. 139. 208.

उन्मिष (उद् + मिष) adj. vermengt, vermischt; am Ende eines comp.
Suçr. 1, 159, 6. 266, 15. 2, 26, 20. 119, 6. 424, 6. R. 3, 79, 29. कलकलो-
न्मिषो देवदुन्दुभिनिःस्वनः 34, 34. 15, 19. 35, 95. 6, 19, 14. MBH. 3, 8702.